

munerne, og det synes jeg måske er lidt tyndt, når der i regeringsprogrammet står noget så håndfast som, at man »skal kunne regne med«.

Det nærmer sig jo næsten en garanti med sådan et ordvalg. Altså man skal kunne regne med, at fællesskabet giver de tilbud, der er brug for, og så må man sige, at det er lidt tyndt at sige noget om en debatproces samt at opfordre kommunerne. Jeg havde faktisk forventet et svar, der indeholdt initiativer, og når jeg havde det, er det også, fordi jeg synes, at det må være nærliggende for en forholdsvis ny socialminister at sætte sig store mål.

Regeringen skal i gang med kommuneaftalerne, med forhandlingerne om lidt. Der vil det vel være helt oplagt, at en ny socialminister sagde: Jeg vil gøre det til et mål som et af mine første skridt at sikre, at den tilstand med venteliste bliver fjernet fra nu af. Jeg vil spørge, om den tanke har strejft socialministeren.

Man kan sige, at mislykkes det så ved kommuneforhandlingen, kommer der en chance senere, når vi skal forhandle finanslov, og dér vil jeg godt give den fremstrakte hånd fra venstre side, fra SF, at vi meget gerne vil være med til at sikre, at der bliver en reel mulighed for at føre det her igennem.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jamen jeg kan forsikre hr. Villy Søvndal om, at jeg som ny minister ikke kun har store mål, men endog særdeles store mål på hele det brede felt, som er mit område. Derfor synes jeg egentlig også, at vi måske i en lidt fredelig stund skulle glæde os sammen over, at det projekt, som regeringen har sat i gang, for en stor dels vedkommende rent faktisk ligger ovre i Socialministeriet: ældreområdet, det rummelige arbejdsmarked, og så er der den del, der handler om familie, skole og børn i det hele taget. Af de fire ting, som er sat i gang, er der store væsentlige dele, som hænger ovre på Socialministeriets område. Det er jo et klart udtryk for prioritering fra regeringens side.

Så synes jeg egentlig også, at man bør have den indgangsvinkel til en dialogfase, som den vi nu er i gang med med en moderne, veloplyst befolkning som den danske, at man respekterer indgangsvinklen, som den nu er lagt frem, nemlig at der er dialog.

Så bliver jeg nødt til at sige endnu en gang, selv om det måske kan være lidt træls, at projektet, som regeringen satte sig i spidsen for i begyndelsen af perioden, nemlig at alt for man-

ge børn og dermed deres forældre var i en uremelig situation, nu er nået til noget helt anderledes. Før var der ikke plads til ret mange, men vi har skabt 150.000 nye pladser. Nu er vurderingen, at vi mangler i omegnen af 7000 pladser. Med den sidste finanslovaftale er der givet nogle muligheder for kommunerne for ekstra at rykke, og jeg har netop i et svar til hr. Villy Søvndal endnu en gang givet udtryk for, at vi også vil være optaget af at følge, at vi får rykket i forhold til det sidste. Det var et klart signal, som jeg gav i mit første svar.

Villy Søvndal (SF):

Tak for svaret. Jeg vil gerne dele glæden med socialministeren over de temaer, der er udvalgt. Jeg tror, det er meget klogt af regeringen at satse på velfærdstemaer i forhold til de kommende kommuneaftaler og det kommende valg, og regeringen ved også godt, at hvis de ting skal virkeliggøres, så kan man kun gøre det sammen med venstresiden i Folketingssalen. Det tror jeg, virkeligheden vil vise, når vi kommer lidt tættere på. Så også af den grund er vi såmænd meget tilfredse og vil gerne dele den fælles glæde i SF.

Men jeg synes stadig væk, det er lidt underligt, for betyder det her i virkeligheden bare, at regeringen siger: Vi har gjort det godt i 7 år, og det er i virkeligheden det, vi skriver i det her program. Man må vel kunne forvente, når regeringen laver et program, hvor man skal kunne regne med noget, at der også vil komme nogle initiativer. Og mine konkrete spørgsmål, som jeg ikke synes blev besvaret, var: Vil regeringen sørge for, at det her får højeste prioritet i forhold til de kommende kommuneforhandlinger, og vil regeringen lave aftaler i finanslovsammenhæng, der sikrer forældrene en egentlig ret til at få passet deres børn, når de har brug for det?

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det bemærkelsesværdige i »Det holdbare samfund« er i realiteten, at vi ikke bruger ret meget tid på at prale, selv om der kunne være god grund til at gøre det. Vi registrerer, at der på en hel række områder faktisk er mange ting, der lykkes, og det er vi glade for, men vi har nye mål og visioner.

Hr. Villy Søvndal var så venlig at referere for et øjeblik siden til side 10, hvor der bliver givet udtryk for et klart politisk lederskab.